

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lovforslaget tager først og fremmest sigte på en stærkt påkrævet ajourføring af den i lovens § 3, stk. 2, fastsatte beløbsgrænse, indenfor hvilken en lodsejer må tåle udligning i penge, såfremt det ikke er muligt fuldtud at vederlægge afgivet jord med jord. Den foreslåede ændring vil udgøre en naturlig baggrund for, at der kan foretages en ajourføring af den i § 7, stk. 8, i lov om særlig indkomstskat fastsatte beløbsgrænse, indenfor hvilken fritagelse for beskatning skal kunne meddeles i mageskiftetilfælde.

Lovforslaget tager endvidere sigte på at tilvejebringe en praktisk og hensigtsmæssig løsning af de spørgsmål, der ofte opstår i jordfordelingsarbejdet, normalt med hensyn til arealer af forholdsvis ringe værdi, ofte mindre moselodder, når det viser sig, at en lodsejer ikke har tinglyst adkomst på det ham tilhørende areal, eller når det viser sig, at der ligger herreløse arealer indenfor jordfordelingsområdet.

Endvidere indeholder forslaget af praktiske grunde forslag til enkelte mindre, teknisk prægede ændringer i loven.

Forslaget vil ikke medføre finansielle konsekvenser hverken for staten eller kommunerne.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Bestemmelserne om vurdering til fastsættelse af jordernes ombytnings- og beliggenhedsværdi i den gældende lovs § 2, stk. 1 og 3, har hidtil været fortolket således, at vurdering kunne undlades, hvor den ikke skønnedes påkrævet, og et stort antal jordfordelingsager er gennem årene gennemført uden sådan vurdering.

Forslaget tilsigter således at bringe loven i overensstemmelse med praksis.

Til nr. 2 og 3.

Forslagene er konsekvenser af forslaget i § 1, nr. 1.

Til nr. 4.

De siden lovens vedtagelse stærkt stegne jordpriser har nødvendiggjort en regulering af den i loven fastsatte beløbsgrænse, indenfor hvilken en lodsejer må tåle udligning i penge, såfremt det ikke er muligt fuldt ud at vederlægge afgivet jord mod jord.

Til nr. 5.

Forslaget er en konsekvens af, at hartkornet er bortfaldet ved lov nr. 43 af 20. februar 1969, og at bestemmelserne om jordbonitering i udstykningsloven er ophævet ved lov nr. 180 af 28. april 1971. Det forudsættes, at landbrugsministeren umiddelbart efter lovens vedtagelse og fremtidig efter hver almindelig vurderings foretagelse ved bekendtgørelse fastsætter det omhandlede grundværdibeløb.

Til nr. 6.

Forslaget er en konsekvens af, at forordningen af 5. marts 1845 er ophævet ved lov nr. 186 af 4. juni 1964, hvis regler om ekspropriationer er trådt i stedet for forordningens regler.

Til nr. 7.

Rækkevidden af bestemmelsen i lovens § 3, stk. 6, om foreløbig kendelses bindende virkning for samtlige af planen omfattede lodsejere og rettighedshavere i ejendommene har været genstand for nogen tvivl om, hvorvidt pant- og udlægshavere, hvis ret er tinglyst efter foreløbig kendelses tinglysning, udover at måtte respektere, at ejendommenes tilliggende er ændret i overensstemmelse med jordfordelingsplanen, må respektere eventuelle ikke berigtigede kontante vederlag.

Medens det her rejste spørgsmål ved jordfordelingslovens vedtagelse i 1955 og i den første halve snes år derefter var af mindre betydning, idet jordfordelingsarbejdet da blot tog sigte på at ordne arronderingsforholdene i områder, hvor der fra gammel tid var behov for en bedre jordfordeling, og de deltagende ejendommens antal og størrelse derfor stort set var uændrede efter sagens gennemførelse, og kontante vederlag følgelig af beskeden størrelse, har den almindelige strukturændring indenfor landbruget imidlertid medført, at nedlægnings af landbrug og supplering af de deltagende ejendomme med nedlægningsjorden nu indgår i enhver jordfordelingsag.

Jordfordelingssekretariatet formidler således nu udvekslingen af store kontante vederlag, og den foreslåede lovændring tilsigter at skabe en klar lovliggjort for en administrativt simpel pantsikring af disse vederlag.

Til nr. 8.

Forslaget skyldes, at bestemmelsen i den gældende